

OSTRAVAN.CZ

1. Karolína Levková o pěveckém triumfu v Karlových Varech: Měla jsem pocit, že to je všechno jenom sen

10.12.2022 ostravan.cz - Milan Bátor

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadle (2); moravskoslezském (2); Národním (2)

Moc vám gratuluji ke skvělému výsledku na soutěži. Takový úspěch nemohl vzniknout samo sebou. Povězte nám něco o vaší cestě k hudbě a zpěvu. Jaké byly vaše začátky?

Moc děkuji za gratulaci. Moje pěvecká cesta už je celkem dlouhá, začala jsem zpívat už jako malé dítě. Poprvé si mého talentu všimla paní učitelka v mateřské škole. Od pěti let jsem chodila do základních uměleckých škol v Havířově. Tam jsem okolo svých deseti let věku začala absolvovat první pěvecké soutěže, kde jsem se většinou umístila na předních místech. Ve třinácti už jsem byla rozhodnutá, že půjdu na konzervatoř. Začala jsem studovat u paní Marty Jiráskové a jezdila na další soutěže, na kterých se mi dařilo. Nyní studuji u paní docentky Evy Dřízgové na Fakultě umění Ostravské univerzity.

A kdy jste se rozhodla pro operu?

Cestu k opeře jsem hledala delší dobu, musela jsem si k ní najít vztah. Ačkoli jsem podvědomě věděla, že se mi v klasickém zpěvu daří, tak jsem v pubertě měla různé výkyvy a chtěla jsem být spíše rockerkou (smích). Což by v mém případě nebylo úplně reálné, vzhledem k mým hlasovým dispozicím. Ale je pravda, že k rockové hudbě mám dost blízko a mám ji velmi ráda. Každopádně tedy až někdy ve čtrnácti letech jsem začala přičichávat ke klasické a operní hudbě jako takové. V té době jsem byla poprvé i na operním představení, jednalo se o předchozí inscenaci Prodané nevěsty v **Národním divadle moravskoslezském**. V tu chvíli jsem věděla, že bych si někdy chtěla zazpívat Mařenku. A letos poprvé budu v Prodané nevěstě účinkovat. Zatím tedy ne jako Mařenka, ale jako Esmeralda. Je pěkné, že se sny pomalu plní (smích).

To zní pohádkově. Rockovou hudbu nevzdávejte, nikdy nevíte, co přijde. Montserrat Caballé si svět pamatuje právě pro její rockové "zálety" s Fredym Mercurym.

Vidíte, nebudu házet flintu do žita, kdo ví, co mi život přinese.

Na mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka jste nebyla poprvé, jak se vám dařilo v minulých letech?

Této soutěže jsem se zúčastnila již potřetí. Poprvé to bylo v roce 2018, kdy jsem v kategorii Operní naděje získala 2. cenu. Podruhé jsem tam byla v loňské roce, kdy jsem v kategorii Junior získala čestné uznání a v kategorii Píseň 3. cenu a dvě vedlejší ceny k tomu. Byla to Cena hejtmana Karlovarského kraje a Cena ředitele Českého rozhlasu Plzeň, kterou jsem využila před dvěma týdny, kdy jsem nahrávala v ostravském rozhlasu čtyřhodinovou frekvenci. A bylo to krásné. Nádherná zkušenost. Mimochodem Cena hejtmana byla určena nejlépe umístěnému českému pěvci v této kategorii, což je pro mě opravdu nádherná výhra (úsměv).

Z Mezinárodní pěvecké soutěže A. Dvořáka) (Foto: Jan Prudík)

Takže jak jsem předpokládal, úžasné umístění z letošního roku je připraveno zkušenostmi z let minulých. Čím si vysvětlujete svůj famózní úspěch?

Především si myslím, že jsem udělala za celý rok obrovský kus práce a cíleně jsem se na soutěž připravovala. Snažila jsem se poučit z chyb, které jsem udělala loni. Na této soutěži je velmi přínosné, že si můžete promluvit s porotci a získat od nich zpětnou vazbu. To na všech soutěžích bohužel není samozřejmostí. A je to obrovská škoda, protože já tyto soutěže neabsolvuji pouze proto, abych si odvezla diplom, ale především proto, abych slyšela i novou zpětnou vazbu. Čím více zpětné vazby, tím samozřejmě pro všechny muzikanty lépe. Loni jsem ne zvolila úplně správnou árii do finálového kola. Bavila jsem se o tom s panem místopředsedou a říkal, že mi to moc uškodilo. Kdybych zvolila přiměřenější árii a nenadsadila zbytečně program, tak bych se možná umístila i lépe, kdo ví... Letos jsem tedy hodně rozvažovala nad repertoárem. Co zvolit do prvního kola? Jak rozložit síly, aby to mělo správný účinek a nevyplývala bych municí hned v prvním kole? Snažila jsem se také správně vybrat repertoár do finálového kola s orchestrem. Co jste nakonec zvolila?

Zvolila jsem árii Noriny z opery Don Pasquale Gaetana Donizettiho. A byla to pro mě ta nejlepší volba proto, že tuto árii mám nazpívanou už delší dobu a je pro můj pocit usazená. Samozřejmě se na ní dá mnoho zlepšit, ale cítím se v ní dobře. Díky tomu jsem si to finálové kolo užila. Můžu říct, že naneštěstí právě mnoho účinkujících volilo árii, kterou měli nazpívanou třeba jen pár měsíců. Někteří z toho byli roztrženi. Vzhledem k tomu, že je finálové kolo zpíváno pouze na dvě předchozí zkoušky, je to velice náročné. Já jsem se dokázala uvolnit, což pro mě v té chvíli byla obrovská pomoc. Užívala jsem si to. Když jsem potom mluvila s porotci, tak říkali, že to šlo velice znát.

To dává smysl. Jak velkou oporou byl klavírista Martin Pančocha, který vás v prvních dvou kolech výtečně doprovodil? Není tajemstvím, že Martin je kromě umělecké spolupráce vaším partnerem.

Ano, je tomu tak. Martin není pouze mým klavíristou, ale je také mým partnerem. Martin má neskutečně skvělou vlastnost, která pro něj samotného není úplně příjemná (smích). Umí ze mě vysát stres. Před soutěží chodil nervózně po šatně, s rukama za zády... leštil tablet. Viděla jsem, jak je nervózní, zatímco já jsem byla v naprostém klidu. Seděla jsem, usmívala se a říkám mu: "Tys to ze mě zase vysál." A on: "Ano, děkuji ti pěkně, já z toho budu zase nervózní." (smích). Velikou výhodou je i to, že slyší, když se mi technicky něco nepovede a já sama to zrovna nepoznám. Je veliká pomoc, když vedle sebe v ten moment nemám paní profesorku, která by mi poradila. Je mi opravdu velkou oporou. Když jsem hodně nervózní, obejmě mě a pohladí. Když jsem protivná, tak mě taky usměrní, ale vždy v dobrém. Nevím, jestli to je zásluhou toho, že jsme partneři, ale je s ním velice příjemná spolupráce. Hraje se nám spolu dobře, navzájem se posloucháme a když se cokoliv stane, tak se vlastně nic neděje, protože to vždy jeden nebo druhý zachráníme. Martin je profesionální chytač. Nestává se to tedy v mém případě často, že by mě musel někde lovit, ale když už se to stane, tak se z

toho nezhroutí a jedeme dál. Oporu v něm mám opravdu velkou. A to teď neříkám proto, že je můj partner, ale proto, že je především výborný a profesionální klavírista. Velmi si vážím toho, že ho mám ve svém životě.

Skvělé. Všechno je otázkou volby a vy jste si zkrátka uměla dobře vybrat.

Ano, je to velká životní výhoda, být zpěvačkou a mít partnera tak výborného klavíristu a člověka. Co víc si přát (úsměv).

Ten pocit, když vyhláškovali výsledky a všechny ceny, které jste získala... jaký byl?

No... (smích). Nejprve byla vyhlášena první cena. Já nějak nechápala, která bije. Byla jsem úplně myšlenkami mimo. Našli se soutěžící, s nimiž jsem se spřátelila. Ti mě začali objímat, bylo milé, že mi to přáli. Ale mě to nedocházelo. Říkala jsem si: Ne! To není možné, to se mi zdá, štípněte mě. Potom, když začali vyhlášovat vedlejší ceny, tak při vyhlášení Ceny Národního divadla jsem se málem rozplakala. Myslím, že pro nejednoho účastníka je získání této ceny splněným snem. A pro mě to je splněný sen!

Karolína Lévková. (Foto: Adam Živnůstka)

Krásné! Takže můžeme hovořit o dosud největším okamžiku vaší profesní dráhy.

Určitě. To bylo nejvíc, co jsem si já mohla na této soutěži přát. Takže mě to hřálo u srdce a přijala jsem to opravdu s velkou pokorou. Když jsem potom mluvila s ředitelem opery Národního divadla v Praze, s panem Hansenem, celá jsem se třásla a nedocházelo mi to. Další dva týdny jsem to postupně vstřebávala. Teď už jsem tedy v pohodě, jedeme dál, mám mnoho práce před sebou, ale ještě prozradím perličku na závěr: Když vyhláškovali další ceny, tak už i ředitel soutěže se smál a říkal, že kdybych za každou cenu dostala skříň nebo almaru, tak bych si musela objednat kamion nebo autobus (smích). Bylo to krásné, nádherný moment.

A velké emoce!

Ono totiž v tu chvíli je člověk, nebo já jsem alespoň byla, v jakémisi emocionálním výkyvu. Měla jsem pocit, že to je všechno jenom sen. Celé to vyhlášení. A to teď nechci mluvit nějak pohádkově, jen to asi jinak popsat neumím. Jsem velmi emocionální člověk. Byl to zvláštní pocit. Celá jsem se vnitřně třásla, byla to taková euforie a obrovské vzrušení z toho, že už je po soutěži, a že je to cíl mé dosavadní práce. Že ta práce a občas i dny, kdy se nedaří mají smysl a že to přineslo ovoce. Takže máte pravdu, bylo to velmi emotivní, ale i velmi úsměvné (smích).

Rád věřím a myslím, že to ve vás bude rezonovat dlouho. Moc vám děkuji za přiblížení vaší úžasné cesty a věcí, které se vám na ní přihodily. Jestli si to někdo zaslouží, tak jste určitě jedna z těch správných osob. Ještě mi, prosím, prozradte, kde vás můžeme slyšet a vidět v nejbližších dnech a týdnech?

Ještě jednou mnohokrát děkuji za krásnou gratulaci a milá slova, moc si toho vážím. V nejbližší době mě můžete slyšet a vidět tedy v již avizované nové inscenaci Prodané nevěsty v **Národním divadle Moravskoslezském**, v níž mne čeká debut v roli Esmeraldy, na což se velmi těším. Moc mě režie pana ředitele Jiřího Nekvasila baví. Mám navíc skvělé kolegy, a tak se o to více na premiéru těším. Dále mě lidé mohou vidět v roli Lidky v opeře Dvě vdovy od Bedřicha Smetany, kde mám také komickou roli. Případně v příštím roce, kdy mě čeká debut v roli Dido v opeře Dido a Aeneas Henryho Purcella. Takže v únoru nebudu na jevišti pouze blbnout, ale budu také umírat (smích). Dále mě čeká role Amora v opeře Tanec nevděčnic od Claudia Monteverdiho. Je toho na cestě mnoho nového a věřím, že si každý čtenář najde něco, co by ho zaujalo a na co by rád přišel. Já budu moc ráda, když přijde.

Děkuji moc za rozhovor a přeji, ať je každá vaše další role malým splněným snem.

URL | <https://www.ostravan.cz/76904/karolina-levkova-o-peveckem-triumfu-v-karlovych-varech-mela-jsem-pocit-ze-to-je-vsechno-jenom-sen/>

« zpět na začátek